

pabėgėlių stovykloje, kurioje susispietė pajėgus lietuvių styginis kvartetas: Izidorius Vasyliūnas, Povilas Matiukas, Stasys Gabriolavičius ir Mykolas Saulius. Danutė mėgino pastoviau mankštintis, kartkartėmis pasirodymama mišriose tremtinių koncertų programose, didelėmis pastangomis vėl įsitaisiusi keletą šokėjos kostiumų. Bet jos visos svajonės jau tada sukosi apie pedagoginį darbą ateityje, kurias dar labiau sužadino visų jos plačiai išsiskirčiusių mokinių suvažiavimas Eichsate 1946 m. vasarą.

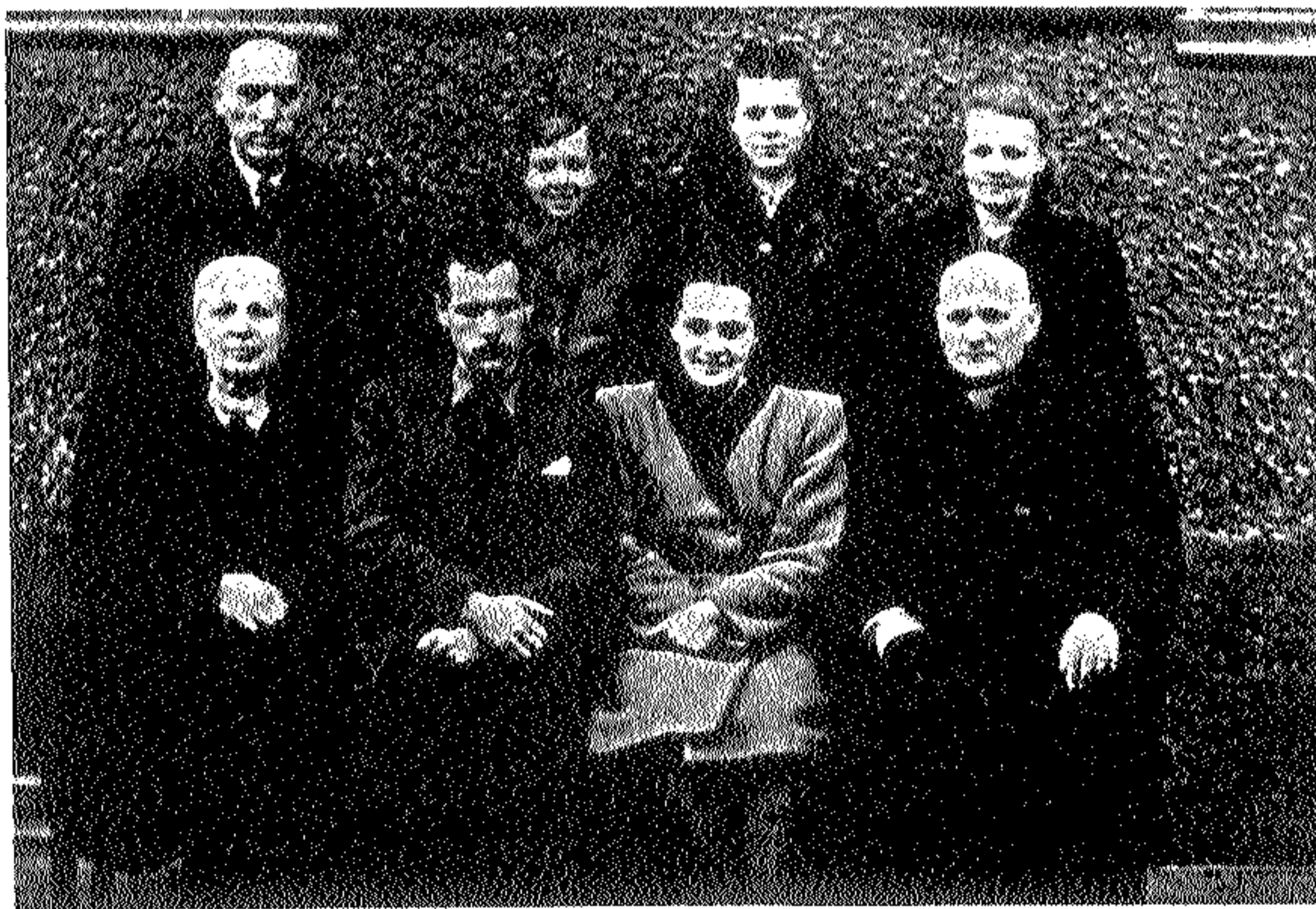
Nesulaukdami pabėgėliams įsileisti Amerikon įstatymo, nepritekliu išvarginti, šlyjant Stasio sveikatai, Gabriolavičiai 1947 m. rudenį staigiai nutarė emigruoti Australijon, nors visa šeima jau turėjo affidavitus vykti į Ameriką, ten anksčiau išvažiavusios sesers Giedrės rūpesčiu. Danutei ir Stasiui Australija atrodė „pažadėtoji žemė“, kurioje juodu abu tikėjosi galėsia vėl eiti savo pašaukimo keliu, kai Amerikoje menininkams prasimušti buvo tikrai maža vilčių.

Pradžioje „pažadėtosios žemės“ duona buvo sunki. Keletą pirmųjų metų reikėjo atlikti sutartą fizinį darbą. Danutei ligoninėje, o jos vyrui fabrike. Netrukus gimus sūneliui Sigitui, Danutė buvo nuo fizinio darbo įsipareigojimų atleista. Tada ji vėl ėmė svajoti apie savo pedagoginio darbo tęsimą, turėdama tam savo vyro absoliučią paramą. Mažai treniravusis pokario metais, ypač tapus motina, ji juto, kad nebetenka šokėjos technikos, reikalaujančios kieto, sistemingo darbo, kuriam nebuvo sąlygų. Tuo metu ji pradėjo vis aiškiau jauti įgirtos širdies ydos žymės. Realizavusi, kad jos šokėjos dienos pasibaigė, jau Lietuvoje karštai pamiltas pedagoginis darbas tapo jos gyvenimo prasme.

Netrukus subūrusi apie save penkių jaunų lietuvačių

būrelį, Danutė porą metų vakarais su jomis intensyviai dirbo. 1952 m. rugsėjo mėn. Melbourne įvyko Dana Nasvytis Creative Dance Group supažindinimo vakaras žurnalistams, foto reporteriams ir kviestiniams svečiams. Jų tarpe buvęs vienas australietis turtuolis, kuris pasiūlė finansinę paramą jai sužavėjusios grupės išvykoms po Viktorijos provincijos miestus. Po to parodomąjį vakarą australų spaudoje tilpo daug grupės nuotraukų ir palankių atsiliepimų. Rugsėjo 19 d. įvyko pirmasis grupės viešas koncertas Melbourne Universiteto salėje, žymiam muzikui Sir Bernard Heinze globojant. Programoje buvo pademonstruoti išraiškos šokio elementai ir išpildomi grupiniai šokiai: Schuberto „Moment musical“, De Falla „Ugnies šokis“, Rachmaninovo trijų dalių „Suite fantastique“, Albenizo „Po palmėmis“, australiečio kompozitoriaus Frank Hutchins šokis vaikams „Wattle“ ir Strauss-Schuttle „Valse finale“. Solo šoko E. Kesminaitė Scriabino „Tambourine“, D. Dimidavičiūtė Turrina „Rharnou“, I. Kaunaitė Bela Bartok „Allegro barbaro“, B. Mažeikaitė Mompou „Žiedas pavasarį“, J. Kesminaitė Liszto „Himną jūrai“. Visų šokių choreografija ir kostiumų eskizai buvo Danutės Nasvytytės kūryba.

Koncerto programos įvadiniame žodyje grupės vadovė pareiškė viltį Australijoje išpopuliarinti išraiškos šokį ir įvesdinti ritminę gimnastiką kaip auklėjimo priemonę mokyklose. 1952-53 m. įvyko numatytos grupės gastrolės po Pietinės Australijos įvairius miestus — Canberą, Adelaidę, Geelong, Daylesford ir kt. 1952 m. Dana Nasvytis Creative Dance Group atliko šokius australų kompozitoriaus John Anthill operos „Endymion“ pastatyme, kuriam dirigavo

IŠEMIGRUOJANČIUS Į
AUSTRALIJĄ
GABRIOLAVIČIUS 1947
METAIS IŠLYDI DANUTĖS
TĖVAI IR DĖDĖS J. BANAIČIO
ŠEIMA.